

[Krag.]

freds med det, der den Gang skete, og det var navnlig Parcelbyggeriet, som han fandt blev ilde behandlet. Ejerne af disse mindre Huse skulde ganske anderledes imødekommendes; end Tilfældet den Gang var, overfor de generelle Krav, som de stillede. Og nu har jeg ikke ringe Interesse af at høre, hvorledes den højtærede Indenrigsminister har klaret dette Problem, om han virkelig har foretaget almindelig Nedskrivning, som han den Gang krævede, af Statsboligfondsgælden; om han har faaet truffet den Ordning med Hensyn til Renteydelsen, som han, da han sad paa Oppositionsbænken, med saa stor Styrke hævdede var ganske nødvendig.

Der er jo andre Spørgsmaal, som jeg ikke sjælden har haft Lejlighed til at drøfte med den højtærede Indenrigsminister, foranlediget ved stærke Krav, som han har rejst. Lad mig nævne f. Eks. de for den personlige Skattepaaligning i Kommunerne gældende Regler, de skulde ændres, det er gentagende krævet, under Hensyn til Skattetrykket, navnlig paa Middelstanden. Jeg har Interesse af at høre, hvor langt den højtærede Indenrigsminister er naaet med at løse dette Problem. Den højtærede Minister har Gang paa Gang krævet en dybtgaaende Ændring af den mellemkommunale Beskatning for derved at finde Støtte til økonomisk svagt stillede Kommuner. Jeg kunde ogsaa — og vist flere med mig — have Interesse af at høre en Skildring her for det høje Folketing af Ministerens Indsats paa dette Punkt.

Jeg vil aldeles ikke her komme ind paa hans Uheld med Ejendomsskatterne i forrige Samling; vi ved jo, at han funderer over Sagen, og han skal have Lov til at fundere i Fred. Han synes ganske vist at tænke noget langsomt, for Sommeren har dog virkelig været lang, den har ogsaa været god og fristet til Friluftsliv, det indrømmer jeg, men den har altsaa heller ikke slaaet til.

Men jeg vil sige til den højtærede Minister, at hvis han ikke kan finde ud af det, saa kan han jo gøre, ligesom han sagde, han vilde gøre med Indtegningsloven: vente, til Sagen kommer i Udvalg, og til andre maaske giver ham de Impulser, som han ikke selv kan skaffe sig. Men det kan være, han er blevet saa bange for Forslagets Skygge ud over det lille Landbrug, at han virkelig ikke tør føre dette Tankeeksperiment til Ende, det er jo muligt, og saa vil jeg sige: saa vil jeg have for-

færdelig let ved at tilgive ham, hvis vi ikke skulde se Forslaget mere, og det tror jeg, der er flere, der vil.

Der var dog, synes det mig, ved min Gennemlæsning af Aabningstalen en Ting, som spændte min Forventning stærkere og stærkere, og det var det nære Tidspunkt; da den højtærede Statsminister vilde løfte Sløret over den Indsats, Regeringen har gjort med Hensyn til Løsningen af Beskæftigelsesproblemet; for hvis man skal tro den højtærede Statsminister og hans Meningsfæller og Følgesvende, saa var det jo paa dette Omraade, at Venstres Regering saa helt og fuldstændigt svigtede.

Arbejdsløsheden var unormalt stor i Tiden fra 1926 til 1929, den er unormal stor endnu, „men vi kan fjerne den“, sagde Socialdemokratiet før Valget, „lad os komme til, saa skal de ledige Hænder blive beskæftiget, saa skal Hjulene komme til at snurre rundt“. Og vi skal ikke søge rundt omkring for at finde Midlerne til denne herlige Forvandling; Lægemidlet besad man; det laa paa Tingets Bord, det var Statsindsatsen, det var Lovgivningsinitiativet, der blot skulde tages. Det, der var i Vejen, var, at den tidligere Regering ikke havde villet dette, men nu laa Forslagene paa Bordet, og der var virkelig Anledning til at tage kraftigt fat.

Jeg skal naturligvis ikke her komme ind paa alle de Redegørelser, som fra socialdemokratiske Side er givet for den vidunderlige Evne, som Partiet paa dette Omraade mente sig at besidde, men indskrænke mig til at sige, at da Arbejdsløsheden faktisk var af en saadan Størrelse, at man paa det Grundlag kunde drive en energisk Agitation forud for Valget, saa nægtede man sig jo endelig heller ingenting, men udtalte i „Social-Demokraten“, saa vidt jeg erindrer, den 15. April 1929, følgende:

„Nu stunder det mod Valg, men den siddende magtesløse Klasseregering er ude af Stand til at løse Erhvervs-krisen, det evner kun en socialdemokratisk Regering, der mødes med Tillid i Industri- og Arbejderkredse.“

Jeg ved ikke, det kan jo være, det er denne Tilføjelse, som ikke stemmer med de faktiske Forhold; det er maaske Tilliden, det er galt med.

Men man fortsatte:

„Socialdemokratiet har gennem en Række udmærkede Forslag, fremsatte i Rigsdagen, vist Villie til at skaffe Arbejde til de ledige Hænder. Og bliver disse Forslag gennemført, vil Hjulene paa ny komme i Gang, Arbejderne faa Beskæf-